

naj vam jih beró otroci doma po nedeljah in praznikih, ako vi sami ne znate brati, škodovalo to ne bode vam, in gotovo tudi otrokom ne, saj si bodo pri tem čitanju bistrili um, ter se bodo uže zgodaj navadili svoj narod in jezik spoznavati in ga ljubiti. Pa morebiti bode eden ali drugi častitih bralcev teh vrstic djal sam pri sebi: Da, pisati in priporočevati kako reč, to je lahko, ali težko prisluženi denar dajati na vse kraje; to je pa druga. Resnica je to, kar tudi jaz priznam, toda, prijatelj čitatelj, le počasi! Ozriva se nekoliko krog sebe in videda bova, za koliko dosta manj potrebnih reči, naše ljudstvo svoje, v potu svojega obraza zaslužene krajcarje izmeta. Kam neki jih po nevrednem izdaje? bode pa spet ta ali uni rekel. Prvo je tobak, koliko za to vražjo zel naše ljudstvo denarja porabi, no pa, ako že jeden ali drugi brez tobaka prebiti ne more, naj bi si vendar vsak teden 2 krajcarja pritrgal, bi uže skozi celo leto toliko skupil, da bi si lahko naročil bukve Mohorjeve. Druga je loterija, kamor tudi Slovenci mnogo svojih žuljevih novčičev iznosijo. Rojaki, stavite te denarje raje v družbo sv. Mohorja, tam bote gotovo zadeli. Tretje pa je, rekel bi skorej najhuje, — nesrečno žganje; ponarejene pijače se popije po naši domovini, da je človeka groza, ako to premišljuje. Slovenci, ako vam je še količkaj mar za razvitek našega milega naroda, popustite vse nepotrebne reči, in žrtvujte, kolikor premorete, za blago Mohorjevo družbo, zakaj kesali se za to gotovo nikdar ne bote. V to pomozí Bog in sv. Mohor! Ivan Duh.

Iz Trnovelj pri Celju. (Nove volitve.)
Česar ne bi nikdo pričakoval, zgodilo se je, namreč, da so ovrgli volitve v občini Škoflja ves, pri kateri smo narodnjaki sijajno zmagali. Vzrok je baje ta, da bi se moralo po postavi voliti 24 odbornikov; zadnjič pa je okrajno glavarstvo dalo jih samo 18 voliti. Čudno, da okrajno glavarstvo ni prej znalo, kaj postava pravi. Naši nemškutarji so se začeli za novo volitvo vže silno pripravljati. Kakor pa nemškutarji nikdar ne znajo pošteno delati, tako tudi tukaj ne. Edina slepnja in laž je, ki jim še tu in tam potegne voz iz blata in jim pomore na konja. Začeli se toraj nemškutarji slepariti, češ: le volite zopet slavnega Okorna, drugače bodo občinsko pisarno, ki je bila doz-daj v Škoflji vesi, prenesli na konec občine v Trnovlje. — No kaj takega ni nikdo mislil. Ko je narodna stranka zadnjič zmagala, so se izvoljeni takoj dogovorili, da mora pisarna ostati v Škoflji vesi, ker je tako za vse najboljše prav. Ravno tako je z županom. Tudi za to mesto se bo našel mož, ki bo povsem sposoben, kateri pa ne bo lazil okolu celjskih nemškutarjev, ter se tem uklanjal. Zatoraj vrli slovenski kmetje, ki ste vže zadnjič tako lepo

sebi in Slovencem na čast volili in izbrali vrle narodnjake v odbor, ne dajte se begati ter ne verjemite nemškutarskim lažem! Saj veste, da so nemškutar tolikokrat zlaže, kolikorokrat zine. Slovenci bodimo složni, pa bodemo pri novih volitvah še vse huje vrgli peščico naših nemškutarjev ob tla!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. S „črno vojsko“ postaja resnica in pravi se, da je treba v kratkem že postaviti jo na noge. Vojni minister pa bojda terja denarja več, kakor ga ima doslej na razpolaganje. Vsled tega bo še treba, da se snidete delegaciji na novo. Njima pripada namreč pravica za c. kr. vojsko dovoliti denarja. — Vdržavnem zboru kaže se že sedaj, koj v prvih sejah, da bode burij, še hujih kakor lani. Velika Nemca dr. Magg pa dr. Knotz sta se že zagnala, prvi na grofa Hohenwartha, drugi pa na ministra grofa Taaffeja, oba za to, ker se godi Nemcem krivica ter še nemščina vedno ni državni jezik. Kakor je grof Hohenwarth, ki je predsednik odboru, v čegar rokah je enak predlog, odgovoril, ne bo še tudi take postave kmalu ali brž nikoli. — Katol. šolsko društvo na Dunaju napreduje po nemških deželah in ima dne 18. februarija velik zbor. Pri njem bodo odlični možje stopili na oder, da raztolmačijo namen in pomen tega društva. Bog daj srečo! — Naš deželni zbor je še malo, predno se je sklenil, mestu Gradcu prepustil dež. gledišče, ki je zavoljo prostora, na katerem stoji, vredno kacih 200.000 gld., zastonj. Mesto pa tega darú ni veselo, kajti doslej je dežela za to gledišče vsako leto še par jezer goldinarjev pridala, sicer bi bilo pa ostalo prazno. Odslej bode pa storiti to mestu, kar je prav, saj imajo le Gradčani priložnost hoditi v tisto gledišče, mi drugi z dežele pa redko ali pa celó ne. — Za volilni okraj Velikovec na Koroškem bodo nove volitve za drž. poslanca, ker se je baron Pino poslanstvu odpovedal. Ta okraj je slovensk, da-si ni brez nemškutarjev. Če so Slovenci složni, imajo večino, če ne, pa jo dobé nemškutarji. Za to bi ne bilo dobro, ko bi se dva slov. moža trgala za poslanstvo. Doslej pa je skorej taka podoba, kajti sliši se, da misli g. Julij plem. Kleinmayer, prof. na učiteljsišču v Gorici in pa g. J. Muri, deželni poslanec za isti okraj, na to poslanstvo. — V Ljubljani imajo nemške in slov. razrede na c. kr. gimnaziji. Učni minister dr. Gautsch pa je bil v unem tednu poslal, poizvedavat, kako da se kaj učé dijaci v slov. razredih nemščine. Poročilo je bojda ugodno. To utegne pa nag-niti ministra, da še po drugih mestih vpelje slov. razrede na latinskih šolah. — Osepnice še v Gorici niso nehale a pridružila se jim je

davica, ki je zelo nevarna za otroke. Šole so še vsled teh bolezní zaprte. Grofinja Latour ima v Hrušiču blizu Gorice protestantovsko šolo a vzprejema tudi kat. dekleta va njo ter jih s časom prelevi v protestantovke. Vsled tega je velika nevolja med slov. ljudstvom na ono šolo. — Družba sv. Cirila in Metodija ima sedaj že tudi svojo prvo žensko podružnico v Trstu. To je lepo od tamošnjih slov. žen in mater, kajti s tem so pokazale, da jim je v resnici mar za to, da se slov. otroci vzredé po šolah v narodnem in katoliškem duhu. — Minister Tisza se je v ogerskem drž. zboru izrekel zoper vojsko med Avstrijo in Rusijo. To je dobro, da si je to izpoznanje pozno, kajti Madjari so bili ali so se delali nekaj časa sem, kakor da bi bili za tako vojsko.

Vnanje države. Da se razreši bolgarsko vprašanje, snide se v nekaterih dneh v Carigradu zbor ali konferenca poslancev onih držav, ki so bile uno leto v Berlinu sklenile pogodbo mirú med Rusijo in Turčijo. Sedanja bolgarska vlada, ki je Rusija ne mara, pa odstopi ter bode za tem volitev kneza, Jurija (ne Nikolaja) Leuchtenberga. Mi nimamo upanja, da pojde vse tako gladko. — V Carigradu sta sedaj dva unih treh Bolgarov, ki so bili pri vseh večjih državah trkali, naj bi jim pomagale otresti se ruskega strahú, kako ju bo sultanova vlada vzprejela? Če ju vzprejme prijazno, bode to znamenje, da bode dobro, če ne, bode pa še dalje staro ugibanje, kaj bo iz Bolgarije. — Srbski pa Rumunski kralj podata si te dni v Bukareštu roke. To se brez dvoma ne izgodi le za kratek čas. — Med Nemci in Francozi je velik nemir, vsako uro lahko počí. Toliko oboroževanje, kolikor se ga godi po obeh državah, ne bode za šalo. Sedaj se že tudi ne taji to oboroževanje na nobeni strani, samo tega ne dá nobena, ne Francija, ne Nemčija veljati, da se godi zavoljo kake vojske. — Angleški lordje, to je veliki gospodje, ki imajo za kraljico prvi besedo o kaki novi postavi, niso za to, da volijo tudi ženske, kedar jim gre za drž. poslanca ter so enako postavljajo koj s kraja zavrgli. Zoper Irce se pa hoče v Angliji odslej ostro postopati, mi padvomimo, da bo to kaj izdalo. Dati jim pravico, to je še edino zdravilo pri nesrečnih irskih tlačanih. — Na Francoskem bije sedaj vojni minister, general Boulanger, na bobenj mirú a nič se ne vidi, da bi s tem kaj doma opravil, še manj pa se mu verjame na Nemškem. Tam menijo, da mož le slepari. To je že tudi mogoče. — V Italiji je nekaj mož, ki bi radi spravili sv. očeta s kraljem, tako nek Frazzati. Tega so volili v drž. zbor doli v Kalabriji, da-si so zoper njega sovražniki sv. cerkve z vso strastjo rovali. — V Afriki prede Italijanom v deželi Massanah, katero so si lani prisvojili. Na naglem so tje več

vojakov te dni poslali. Je-li pa jih bode dovolje, da napravijo sopet mir, je še veliko vprašanje.

Smešnica. 5. Nekaj postaj pred Mariborom prisopiha v železniški voz neka dobro rejena, pa na videz imenitna gospa. Voz je bil že čisto poln, vseh deset prostorov je bilo zasedenih. Dobro odgojen dijak hitro ustane in težki gospej svoje mesto ponudi. V Mariboru se imenitna gospa vzdigne ter se zopet iz voza vali — ne reče pa nič in se ne poslovi. Ko je že bila nekaj stopinj od voza, jame jo neki šegav gospod klicati in pravi: „Gospa, hej, nekaj ste pozabili!“ Neverjetno hitro se je gospa zopet med vozovimi vrati prikazala in radovedno je gledala ter gospoda prašala: „No, kaj sem pozabila?“ — Gospod se pa zadovoljno smeje in jej reče: „Temu-le mlademu gospodu se še niste zahvalili, da je bil ustal in vam svoj sedež prepustil!“ — Vsi navzočni se na glas zakrohočejo, imenitni gospej se je pa sicer zavihani nos zdatno pobesil.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Svitli cesar so oč. šolskim sestram v Mariboru 300 gl. iz svojega premoženja podelili, da si poravnajo dolge, ki so si jih naredile pri stavljenju svoje cerkve.

(Po zaslužanju) Kakor vedó novine, je te dni umrl M. Lopez. To je tisti mož, ki je bil svoje dni izdal mehikanskega cesarja, Maksimilijana, brata našega presvitlega cesarja. Mož od onih mal ni našel več mirú in je sklenil nekje v najskrajnejšem mestecu Mehike svoje življenje. Nihče ni več maral za-nj. To je zaslužena kazen izdajice.

(Kmetško bralno društvo) v Rušah priredi 13. februarja t. l. veselico s tem-le vzporedom: 1. Zvezna; 2. Domovina (mešan zbor); 3. Na straži (moški zbor z bariton solo); 4. Tiha luna (mešan zbor); 5. Eno uro doktor. Burka v 1 dejanji; 6. Prosta zabava in ples. Svira vojaška godba.

(Posojilnica) v Celji ima svoj redni občni zbor dne 13. t. m. ob 3. uri popoldne v dvorani celjske čitalnice s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelnika; 2. poročilo predsednika nadzorstva; 3. potrjenje računov l. 1886; 4. razdelitev čistega dobička; 5. sprememba pravil; 6. nadopolnitev načelníštva in izvolitev novih udov odbora; 7. razni nasveti.

(„Raca“.) Po nekaterih listih se naznanja, da je vlada prepovedala razglašati oboroževanje, ki se godi v našem cesarstvu. Po naših mislih je to raca, katero so izpustile po svoji vodi tiste novine, ki bi rade zmerom kaj novega pisale, da vznemirjajo svoje bralce, ali ne vedó, kaj bi pisale. Doslej še ni take sile.